

วิธีออกคำสั่งลงโทษ

กฎ ก.ตร.
ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การลงโทษข้าราชการตำรวจผู้กระทำความผิดวินัยซึ่งตามมาตรา ๘๓ ให้ทำเป็นคำสั่งและในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด จึงกำหนดวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตาม กฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๓ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน ตามมาตรา ๘๔ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์หรือตัดเงินเดือนผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปถึงวันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามที่ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้กำหนดให้สั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนย้อนหลังก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้

การทำคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบคำสั่งที่ ก.ตร. กำหนด

ข้อ ๔ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ จะสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ การทำคำสั่งลงโทษตามข้อนี้ ให้ทำตามแบบคำสั่งที่ ก.ตร. กำหนด

ข้อ ๕ การแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง โดยให้ปรากฏเลขที่
วัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมที่ต้องการแก้ไขหรือเพิกถอน และข้อความที่แก้ไขใหม่

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๗๕ก ๑๔ ธ.ค.๕๗)

คำสั่ง (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)

ที่.../....(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกสืบสวนข้อเท็จจริงหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวนโดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามหนังสือสั่งการ
ของ.....(ระบุยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ).....ลงวันที่.....
หรือตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ).....ที่...../.....ลงวันที่.....
ผลการสอบสวนทางวินัยพึงได้เป็นที่ยุติว่า.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....กระทำความผิดวินัยอย่างไม่
ร้ายแรงฐาน.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๗๘ (....)(ระบุอนุมาตรา)
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้
.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษข้าราชการตำรวจ อัตราทบ และการลงโทษภาคทัณฑ์
ทัณฑ์ข่มขู่ กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....

อนึ่ง ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณีตามมาตรา
๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัย

อุทธรณ์นี้ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบผลการวินิจฉัยอุทธรณ์

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุนุมাত্রาความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ ให้ตัดออก

คำสั่ง (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)

ที่.../....(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ลงโทษทัณฑ์กรรม

ด้วย.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกสืบสวนข้อเท็จจริงหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวนโดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามหนังสือสั่งการ
ของ.....(ระบุยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ).....ลงวันที่.....
หรือตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ).....ที่...../.....ลงวันที่.....
ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนทางวินัยฟังได้เป็นที่ยุติว่า.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๗๘
(...) (ระบุอนุมาตรา) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้
.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗
ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษข้าราชการตำรวจ อัตรာโทษ และการลงโทษภาคทัณฑ์
ทัณฑ์กรรม กักยาม กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. จึงให้ลงโทษทัณฑ์กรรม.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....
โดยให้.....(ระบุงานที่จะให้ปฏิบัติ).....เป็นเวลา.....วัน (.....ระบุตัวหนังสือ.....) ทั้งนี้
ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

อนึ่ง ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ตามมาตรา
๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัย

อุทธรณ์นี้ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบผลการวินิจฉัยอุทธรณ์

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ ให้ตัดออก

คำสั่ง (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)

ที่.../....(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ลงโทษกักขัง/กักขัง

ด้วย.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกสืบสวนข้อเท็จจริงหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวนโดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ตามหนังสือสั่งการ
ของ.....(ระบุยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ).....ลงวันที่.....
หรือตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ).....ที่.../.....ลงวันที่.....
ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนทางวินัยพึงได้เป็นที่ยุติว่า.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๗๘
(...) (ระบุอนุมาตรา) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้
.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษข้าราชการตำรวจ อัตราโทษ และการลงโทษภาคทัณฑ์
ทัณฑ์ข่มขู่ กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. จึงให้ลงโทษ.....(ระบุระดับโทษ และยศ ชื่อ สกุล
ผู้ถูกลงโทษ).....ไว้มีกำหนด.....วัน (....ระบุตัวหนังสือ....)

อนึ่ง ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณีตามมาตรา
๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัย
อุทธรณ์นี้ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครอง

ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบผลการวินิจฉัยอุทธรณ์

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ ให้ตัดออก

คำสั่ง (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)
ที่.../....(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกสืบสวนข้อเท็จจริงหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวนโดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ตามหนังสือสั่งการ
ของ.....(ระบุยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ).....ลงวันที่.....
หรือตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ).....ที่.../.....ลงวันที่.....
ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนทางวินัยฟังได้เป็นที่ยุติว่า.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๗๘
(...) (ระบุอนุมาตรา) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้
.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษข้าราชการตำรวจ อัตราทบ และการลงโทษภาคทัณฑ์
ทัณฑ์ข่มขู่ กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ระบุยศ ชื่อ สกุล
ผู้ถูกลงโทษ).....เป็นเวลา.....เดือน (...ระบุตัวหนังสือ....) ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

อนึ่ง ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ตามมาตรา
๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่ง หรือคำวินิจฉัย
อุทธรณ์นี้ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครอง

ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบผลการวินิจฉัยอุทธรณ์

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ ให้ตัดออก

คำสั่ง (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)
ที่.../...(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ลงโทษปลดออกจากราชการ

ด้วย.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ).....
ที่.../.....ลงวันที่.....ผลการสอบสวนรับฟังได้ว่า.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๗๙ (...)
(ระบุนุมตรา) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้
.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๒ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้ลงโทษปลด.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ ทั้งนี้
ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกลงโทษประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วัน
รับทราบคำสั่ง และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์นี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อ
ศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือ

รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบผลการวินิจฉัยอุทธรณ์

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุมাত্রาความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ ให้ตัดออก
๓. การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่ง หากเป็นการสั่งลงโทษในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยและส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาลงโทษ ให้แก้ไขข้อความเกี่ยวกับการแจ้ง สิทธิการอุทธรณ์เป็น
 “ อนึ่ง หากผู้ถูกลงโทษประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่งลงโทษ และหากประสงค์....”

คำสั่ง (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)
ที่.../...(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ด้วย.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ).....
ที่.../..... ลงวันที่.....ผลการสอบสวนรับฟังได้ว่า.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๗๙ (...)
(ระบุนุมตรา) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้
.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๒ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ.๒๕๔๗ จึงให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ.....(ระบุยศ ชื่อ สกุลผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ ทั้งนี้
ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกลงโทษประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วัน
รับทราบคำสั่ง และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์นี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อ
ศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือ

รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มี
หนังสือร้องขอทราบผลการวินิจฉัยอุทธรณ์

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช้ ให้ตัดออก
๓. การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่ง หากเป็นการสั่งลงโทษในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้
กระทำความผิดวินัยและส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาลงโทษ ให้แก้ไขข้อความเกี่ยวกับการ
แจ้งสิทธิการอุทธรณ์เป็น
“ อนึ่ง หากผู้ถูกลงโทษประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ภายใน ๓๐ วันนับแต่
วันที่มีคำสั่งลงโทษ และหากประสงค์....”

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการให้ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งเดิม
รับโทษที่เพิ่มขึ้นหรือกลับคืนสู่ฐานะเดิม

พ.ศ.๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๔๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และมติ ก.ตร.ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ และมติอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๗ จึงออก กฎ ก.ตร.ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร.นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการตำรวจผู้ใดไปแล้ว ภายหลังได้มีคำสั่งให้เพิ่มโทษลดโทษ จดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งเดิมด้วย

ข้อ ๓ การเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือการลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรือจดโทษ หรือยกโทษคำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันพับไป ทั้งนี้ให้ผู้ถูกสั่งลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามข้อ ๕

ข้อ ๔ การเพิ่มโทษในสถานโทษเดิมเป็นอัตราโทษที่หนักขึ้น หรือการลดโทษในสถานโทษเดิมเป็นอัตราโทษที่เบาลง ให้อัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันพับไป ทั้งนี้สำหรับการลดอัตราโทษให้ผู้ถูกสั่งลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามข้อ ๕

ข้อ ๕ กรณีมีคำสั่งใหม่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ จดโทษ หรือยกโทษให้ผู้ถูกสั่งลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิม ดังนี้

(๑) กรณีคำสั่งลงโทษเดิมเป็นสาเหตุให้ต้องงดจ่ายเงินเดือน หรือไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือน หรือไม่ได้รับเงินอื่นอันพึงได้ตามกฎหมายหรือระเบียบ เมื่อมีคำสั่งใหม่ให้ลดโทษ หรือจดโทษ หรือยกโทษ ให้คืนเงินเท่าที่จะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบหากไม่มีคำสั่งลงโทษเช่นนั้น

(๒) กรณีคำสั่งลงโทษใหม่ให้ลดโทษจากคำสั่งเดิมซึ่งลงโทษกักขังหรือกักยามซึ่งผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับโทษไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน เป็นลงโทษกักยาม หรือทัณฑกรรม แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นสถานโทษที่เบาลง ผู้ถูกสั่งลงโทษไม่ต้องรับโทษตามคำสั่งลงโทษใหม่อีก

(๓) กรณีคำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน

(ก) ถ้าคำสั่งใหม่ให้งดโทษ หรือยกโทษ หรือลดโทษ เป็นสถานโทษที่เบาลง ได้แก่ การลดโทษเป็นลงโทษกักขัง กักขัง กักขัง ทณฑการกรรม หรือภาคทัณฑ์ ให้คืนเงินเดือนส่วนที่ได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ

(ข) ถ้าคำสั่งลงโทษใหม่ให้ลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลงในสถานโทษเดิม ให้คืนเงินเดือน ตามอัตราโทษส่วนที่เกินซึ่งได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ

(ค) ถ้าคำสั่งลงโทษใหม่ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น ได้แก่ การเพิ่มโทษเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้คืนเงินเดือนส่วนที่ได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๗

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๖๖ก ๑๓ ต.ค.๕๗)

ระเบียบ ก.ตร.

ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ และมติอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ จึงออกระเบียบ ก.ตร.ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๙๗ (๔) และ (๕) จะออกจากราชการตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๙๘ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ หรือมาตรา ๑๐๓ ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๓ โดยปกติให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๙๘ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ หรือมาตรา ๑๐๒ ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๓) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้

ข้อ ๕ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๕ จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.ออกตามความในมาตรา ๙๕

ข้อ ๖ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษ

ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ ให้ย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยกคำสั่งเดิม

(๕) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๙๘ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ หรือมาตรา ๑๐๓ ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ยกคำสั่งเดิม

(๖) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น แต่ห้ามมิให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันก่อนเกิดเหตุในกรณีนั้น

(๗) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๘) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้

ข้อ ๗ การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๔ และการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๖ ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกหรือผู้ถูกสั่งลงโทษแล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ การสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษถึงออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วย

ระเบียบข้าราชการตำรวจที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ใช้บังคับ ประกอบ
กับมาตรา ๑๒๓ ให้นำข้อ ๔ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี และข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๗

พลเอก ขวาลิต ยงใจยุทธ

(ขวาลิต ยงใจยุทธ)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.ตร.